

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

КЛАС 6

ДАТА на 6 грудня 2025

УЧИТЕЛЬ Н. Лозинська

Читання: копія "Святий Миколай" - переказати
прочитане.

Мова: "Ватра" с. 117-118. Фієслово. Інтер'єрний
час. Відмінювання дієслів. - знати
правило. Інправа 24-письмово.

Свято Ялинки. Прошу всіх прийти в
святковому одязі, хто виступає - відпо-
відні костюми, вивчити слова до
свята.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Давно-давно, 1600 років тому, жив у місті Мирах, у Малій Азії, хлопець Миколай. Був він сирота. Його батько й мати померли, залишивши синові велике майно.

У серці Миколая була велика доброта, і він вирішив роздати своє майно бідним. Та тільки ж був він дуже несміливий і тому počував себе нещасливим.

У безсонні ночі виходив Миколай на плаский дах свого дому й дивився на бідні дімки-ліп'янки. Біля них спали їх убогі мешканці. У дімках, нагрітих за дня гарячим сонцем, було душно, отож люди лягали спати перед порогом на землі. Лежали вони в лахмітті, подертому на важкій праці в копальнях мармуру. Спали тут і малі діти, які ніколи ще не зазнали в житті радості.

І стискалося серце Миколая на вид цього людського горя. Він думав: "Як допомогти бідним дітям?"

І ось однієї ночі наклав Миколай повен міх усякої їжі. — м'яса, хліба, медяних паляниць, фініків, фіг, а також одежі й грошей і непомітно від служби вийшов з дому. Обережно-тихцем поклав мішок біля порога найближчої хатини, де спали бідні діти.

Уранці придивлявся Миколай з даху свого дому, як раділи малі діти цьому міху!

На другу ніч вибрався Миколай знову з повним міхом і поклав його біля іншого дому, де були діти. І такі мандрівки повторював він уже щоночі. У місті ні про що інше тепер не говорили, як тільки про невідомого добродія. Діти не раз бачили крізь сон постать у темнім плащі, що клала мішок, але постать скоро зникала.

А старий слуга Миколая затривожився, коли побачив, що в коморах щораз менше припасів. "Напевно, хтось краде їх, — подумав. — Треба зловити злодія!"

Одної ночі побачив слуга чоловіка в плащі з каптуром на голові. З мішком на плечах він перелазив через браму на вулицю. Слуга здійняв галас, збіглися інші слуги й кинулись у погоню. Засоромлений Миколай, бо ж це був він, замість зупинитись і відкрити своє обличчя, почав утікати. Побудились і люди на вулицях, побудились і діти, і всі стали здоганяти Миколая.

Перші наздогнали його діти і... пізнали свого доброго опікуна. Пізнали його плащ і мішок, повний добра.

— Це не злодій! Це наш опікун! Наш добродій!

Зупинились люди, здивовані та збентежені.

— Це ж Миколай! Багатий Миколай! Ось хто цей добрий дух, що нам дарунки приносив, дітей наших від голоду рятував!

Минули роки. Миколай став священником, а далі й єпископом у Мирах. Всі шанували й любили його за доброту, за ласкавість і мудрість. А про діток він і далі не забував. Як тільки довідувався, що якась дитина в біді, зараз ішов до неї з потіхою й подарунками.

Коли помер Миколай і його душа стала перед Господнім престолом, Господь спитав:

— Чого бажаєш, мій Миколаю, в нагороду за добре життя на землі?

— Нічого не бажаю, — відповів Миколай, — тільки дозволь мені, Боже, сходити час від часу з неба на землю й відвідувати дітей.

Усміхнувся ласкаво Господь і сказав:

— Знав я, яке буде твоє прохання. Щороку в день своїх іменин зможеш сходити на землю.

А на землі пам'ять про Миколая не завмерла. Всі пам'ятали про його добрі діла, про його святе життя, і тому Церква його святим назвала.

І від того часу кожного року в день своїх іменин у місяці грудні святий Миколай ходить по землі і розносить добрим дітям дарунки. Знає святий Миколай, що всі малі діти чемні й добрі, і знає, що всі українські діти мають добрі серця, люблять Бога, люблять свій рідний український народ і рідний край — Україну.

Він з великою радістю відвідує українських діток і обдаровує їх усякими чудовими дарунками. Між ними найкращий дарунок — рідні українські книжечки.

Дуже радіє святий Миколай, коли добрі люди, що люблять дітей, допомагають йому в доброму ділі. Тішиться, коли в день святого Миколая українські діти дають одні одним дарунки — книжечки, тішиться, коли дехто навіть і одягнеться так, як він, і, замість нього, приходить до дітей з дарунками, з добрим словом та порадою.

